

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 7. Angliæ Regis consilia de pace cum Gallis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

nesque, quos Divionensis pacti compli-
ces suspicabantur, patria extorres fece-
runt. Ex hac Helvetiorum violentia fa-
cile dijudicari poterat, quod supervaca-
neum foret, novis conatibus hanc natio-
nem ad Gallorum foedera reducere velle.

Sæcul. XVI.
A.C. 1514.

§. VII.

*Angliæ Regis consilia de pace cum
Gallis.*

Cum interim Rex Angliæ Ferdinandum
inducias cum Ludovico innovasse in-
telligeret, de Arragoniæ Rege graviter
conquestus est, auxitque ejus in Fœde-
ratos indignationem notitia, qua compe-
rerat, quod præfatæ armorum induciæ
ab ipso etiam Cæsare mense Aprili ratæ
fuerint habitæ; unde se a Fœderatis per
summam ignaviam eo tempore derelin-
qui exoptulabat, quo tamen nil propius
esset, quam ut cunctas a suis Prædeces-
soribus ditiones trans mare amissas recu-
peraret. Accessit alterum indignationis
sue argumentum, quod acerbiori longe
vulnere animum ejus penitus exulcera-
bat; nunciatum enim illi erat, Renatam
de Francia Archiduci promissam esse,
cum tamen Mariam sororem suam præ-
fato Duci in conjugem dari speraret, nec
abs re, cum illa jam decimo quarto æta-
tis sue anno eidem desponsa fuisset; igitur

Basel in ad-
dit. ad Nau-
cler.

Gerson in
Lud. XII.

Polyd. Vir-
gil. in Henr.
VIII. l. 27.

tur

Sæcul. XVI.
A.C. 1514.

tur vindictam in Foederatos exercere intentus, pacem cum Gallia conciliari consensit, quam proxime futuram confisus, nec exercitum suum in aciem eduxit.

Cum vero utriusque foederati concordia cum Gallis infcio Pontificis Legato firmata esset, hic totam rei seriem Leoni perscripsit, qui Mediolanensium ditionem ad Archiducem devolvi ægre ferens, hoc negotium summa cum cura tractandum suscepit. Igitur Eboracensem Cardinalem, qui Romæ Henrici Regis Legatum agebat, adiit, eidemque hæc exposuit, evolutis quibusdam annis Carolus Archidux eriget Monarchiam, quæ ceteras facile absorptura est, nisi ejus potentiam Gallorum vires æquent; cum autem nullius magis quam summorum Pontificum intersit, ut æqualis inter Principes potentia conservetur, aliunde etiam Sedis Apostolicæ, nostræque auctoritatis imminutio in sacrum Collegium recideret; nec ejusmodi malis obviari poterit, nisi Henricus Gallos infestis armis obruere præpediatur, ac utrumque Regnum tam arcto amicitiae foedere jungatur, ut unitis viribus arma sua in Cæsarem, Regem Catholicum, & Helvetios convertere possint. Cessit Papæ rationibus Eboracensis Cardinalis: agebatur tamen de seligendo viro, qui Londini rem cum Henrico scite pertractaret. Igitur Ludovicus Galliarum

liarum Rex hujus negotii curam Longevillæ Duci, qui in Anglia captivus hærebatur, demandavit, nec ad verò sane successu; quippe Dux colloquiis cum Henrico habitis eo inclinabat Regis animum, ut ille ad pacem ineundam pronus videretur, dummodo honestæ conditiones proponerentur.

Sæcul. XVI.

A.C. 1514.

§. VIII.

Pax Galliam inter & Angliam a Longevillæ Duce agitata.

Galliarum Rex, comperto secundo Ducis conatu, eidem negotium dedit, ut rem secreto ageret. Equidem Henricus aliquamdiu propositi sui tenax, fortiter insistebat juribus, quæ ipsi in Aquitanniam, ac Normanniam competerent, spe autem eidem facta, Mariam ejus sororem cum Ludovico XII. qui aliquot abhinc mensibus (ut supra memoravimus) conjuge sua orbatus erat, matrimonio jungendam, ea, quæ immoderatus postulaverat, aliquanto temperare cæpit, pluresque consultationes, remotis omnibus arbitris præter Thomam Volseyum Lincolnensem Episcopum habuit, ubi tamen Longevillæ Dux negotii successum parum promoverat. Tandem vero Henricus a petitionum suarum immoderatione desistens, haud dubitanter conditiones,

Paris de
Grassis t. 4.
p. 120.

nes,